

Sygnatura akt IV Ka 118/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Mariusz Górski
Protokolant :	Przemysław Bąk

przy udziale Barbary Chodorowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2013 roku

sprawy **M. G.**

oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. , art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 178 a § 2 k.k. , art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie

z dnia 13 grudnia 2012 roku, sygnatura akt II K 1039/12

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt IV Ka 118/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem M. G. uznany został za winnego, że w dniu 26 stycznia 2010 r. w B., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej za pośrednictwem sklepu (...)doprowadził (...) Bank S.A.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 401,09 złotych poprzez wprowadzenie w błąd upoważnionego przez bank pracownika do podpisywania umów kredytowych, co do zamiaru i możliwości wywiązania się ze spłaty wnioskowanego kredytu ratalnego nr (...)na zakup kima domowego, czym działał na szkodę (...) Bank S.A.we W., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności orzeczonej:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie sygn. akt II K 564/05 za czyn z art.280§1 k.k. i art.157§2 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności;
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 16 lutego 2006 r., w sprawie sygn. akt II K 626/05 za czyn z art.13§1 k.k. w zw. z art.282 k.k. w zw. z art.12 k.k. na karę roku pozbawienia wolności,

objętych wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 27 lipca 2007 r, sygn. akt II K 212/07, którym wymierzono karę łączną 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w dniu 28 maja 2005 r. i w okresie od 5 kwietnia 2007 r. do 9 września 2008 r.,

to jest popełnienia występku z art.286§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. i za to na podstawie art.286§1 k.k. wymierzono oskarżonemu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Tymże wyrokiem M. G. uznany został za winnego, że działając w warunkach opisanego wyżej powrotu do przestępstwa, w nieustalonym okresie pomiędzy lutym z marcem 2012 r. w D.w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru:

- z działki o numerze (...) przy alei numer 3 na terenie (...) dokonał zbioru w celu przywłaszczenia wanny żeliwnej o wartości 100 złotych na szkodę L. F.,
- z działki o numerze (...) przy alei numer 2 na terenie (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia wanny o wartości 20 złotych na szkodę G. K.,
- z działki o numerze (...) przy alei numer 3 na terenie (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia kotła żeliwnego o wartości 50 złotych na szkodę C. B.,
- z działki o numerze (...) przy alei numer C na terenie (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 5 sztuk paneli kaloryfera o rozmiarach 4x120 cm o łącznej wartości 100 złotych na szkodę T. S.,
- z działki o numerze (...) przy alei numer 3 na terenie (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia wanny żeliwnej o wartości 100 złotych na szkodę M. G.(1)
- z działki o numerze (...) przy alei numer 2A na terenie (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 12 sztuk paneli kaloryfera o wartości 100 złotych na szkodę E. B.,
- z działki o numerze (...) przy alei numer 3 na terenie (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pompy mosiężnej o wartości 200 złotych na szkodę A. Z.,

to jest za winnego popełnienia czynu z art.278§1 k.k. w zw. z art.12 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. i za to na mocy art.278§1 k.k. wymierzono oskarżonemu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

M. G. uznany został także za winnego, iż w dniu 13 lipca 2012 r. w B., będąc w stanie nietrzeźwości wynik badania alcosensorem: I – 0,77 mg/l, II – 0,83 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował rowerem po drodze publicznej,

to jest za winnego dokonania czynu z art.178a§2 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu wymierzono sprawcy karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, a w związku z tym skazaniem, na mocy art.42§2 k.k. orzeczono roczny zakaz prowadzenia przez oskarżonego rowerów.

M. G. uznany został nadto za winnego, iż działając w opisanych wyżej warunkach powrotu do przestępstwa w nieustalonym okresie pomiędzy lutym a marcem 2012 r. w D., po uprzednim wybiciu szyby w oknie altanki nr 116 przy alei G w ogrodzie A, na terenie (...) dostał się do wnętrza altanki skąd zabrał w celu przywłaszczenia piec żeliwny o wartości 100 złotych oraz kubeł stalowy o wartości 50 złotych, czym spowodował łączną wartość strat w wysokości 150 złotych na szkodę ROD JAR reprezentowanego przez K. S.,

to jest za winnego dokonania przestępstwa z art.279§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. i za to, na mocy art.29§1 k.k. wymierzono oskarżonemu karę 2 lat pozbawienia wolności.

Zgodnie z treścią art.85 k.k. i art.,86§1 k.k. wymierzono M. G. karę łączną 3 lat pozbawienia wolności.

Poza tym w związku ze skazaniem za czyn z art.286§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k., zważywszy na treść art.46§1 k.k. orzeczono od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego banku 401,09 złotych.

Wyrok powyższy zaskarżył oskarżony, a z treści jego osobistej apelacji wynika zarzut rażącej niewspółmierności kary, a przejawiający się w nie zastosowaniu względem niego dobrodziejstwa art.69§1 k.k. ewentualnie art.343§2 pkt.1 k.p.k.

Tym samym apelujący wniósł o warunkowe zawieszenie wykonania wymierzonej mu kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył:

Odnoszenie się do zarzutu apelacji należy uznać obecnie za przedwczesne, bowiem wyrok Sądu I instancji, a w zasadzie jego uzasadnienie dotknięte jest na tyle ważkimi uchybieniami, iż nie pozwala na jednoznaczną kontrolę instancyjną kwestionowanego orzeczenia.

I tak, jak to wynika z treści protokołu posiedzenia z 13 grudnia 2012 roku Sąd Rejonowy uwzględnił wniosek prokuratora oparty na zasadzie art.335§1 k.p.k. i dlatego też zdecydował o skazaniu M. G.bez przeprowadzania rozprawy. Nie byłoby w tym, nic zastanawiającego, gdyby Sąd I instancji nie stwierdził w uzasadnieniu, iż ewentualne stawiennictwo oskarżonego na posiedzenie (sprawca był nieobecny) mogłoby doprowadzić do ponownego uzgodnienia z prokuratorem wniosku o skazanie, nawet co do ewentualnego warunkowego zawieszenia wykonania kary 3 lat pozbawienia wolności. Powyższe wskazuje, iż już wówczas (choć oskarżony zaczął tego domagać się dopiero w apelacji) Sąd Rejonowy miał pewne wątpliwości co do tego czy kara wnioskowana i ostatecznie zaakceptowana jest nieco za wysoko w stosunku do przestępstw jakich dopuścił się oskarżony (mimo art.64§2 k.k.).

W tej sytuacji należało posiedzenie odroczyć i wezwać M. G.do stawiennictwa w Sądzie ewentualnie zasadnym było skierowanie sprawy do rozpoznania na zasadach ogólnych.

Akceptowanie przez sąd wniosku mimo pewnych wątpliwości, co do jego zasadności nie może być zaaprobowane.

Niezależnie od powyższego należy zauważyć, iż M. G.przypisano m.in. dokonanie szeregu zachowań, stanowiących w efekcie przestępstwo z art.278§1 k.k. Być może decyzja ta była trafna lecz nie wynika to w najmniejszym stopniu z poczynionych ustaleń, bowiem nie wykazano na jakich dowodach oparto przyjęcie, że sprawca działał ze z góry powziętym zamiarem w rozumieniu art.12 k.k. W omawianej sprawie kwestia ta wydaje się nader istotna, bowiem w razie braku tego znamienia poszczególne zachowania oskarżonego stanowiły jedynie wykroczenia z art.119§1 k.w. Tak więc przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy winien jednoznacznie uzasadnić dlaczego przyjmuje (lub nie) do kwalifikacji prawnej przestępstwa z art.278§1 k.k. – art.12 k.k.

Z uwagi na powyższe – zdecydowano jak w wyroku.

dzk